

Spree a da lăcirea aliațelor de aură, se săpăt la o operație ce se cămătă păpere în coloare. Această operație constă a deosebite ne săpăfața aliațivă și să pată săgețile de cupruță metalic, săătă a disolva o parte de cupruță și de argintă, căprinșă în aliație, spre a lăsa aură mai de tot cărat la săpăfață.

AMALGAMU DE AURU.

Aurul se combină prea leșne cu mercurul, ciar la temperatură ordinare. Aici începe a exista o lătă de aură la care mai slabă emanație mercurială spre a o alibi. Această proprietate slăjescă ciar către odată a recunoaște șrme de mercură. O piesă de aură fragedă cu mercură debine prea fragilă și poate să se spârge leșne între degete.

Mercurul disolvă o mare cantitate de aură fără a înceta de a fi lăcază. Amalgamul este așa că argintul; cind este satuat de aură, atunci debine pădurea gălbenească, și se îngroașă căreia.

Amalgamul lăcază, stăpânindu-se printre o piele de căprioară, lăsată a se filtra mercură căprinzând o prea mică proporție de aură; rămâne în piele un amalgamă așa, ca coca, format cămătă de 2 p. de aură și de 1 p. de mercură.

Aurul în solzi, năștit adesea pălverea de aură, și căre se întrebă înțelează în pictură, se dobândește așind 1 p. de aură și 8 p. de mercură, și desprindând dăspătă aceea așest din șrma metal prin distilație.

Toți amalgamii de auri lăsată în presă de aură căpat cind se încălzește pînă la roșea viă.

ALIAGE DE AURU III DE ARGINTU.

Aurul și argintul pot să se șne în toate proporțiile. Aliațele de aură și de argintă, lăsate la o răcire prea încăetă, eprouvă săn fel de lăcație.

Densitatea așezator aliațe este mai tot cămătă așeasă ca mediana densităților a metalelor ce le constituie.